

Tavan

U našoj kući postoji mjesto koje razbuktava maštu. Put do njega sakriven je bijelim vratima i traje nekoliko stepenica.

Tavan. Najviša prostorija u kući, smještena nebu pod oblake. Skriva se u polumraku. Njegova dva prozora tajne su osmatračnice života kukaca u krošnji stare kruške.

Veći dio godine je zaboravljen jer na njemu vladaju temperature pustinje ljeti, a polarne hladnoće zimi. Pod mu je ravan i gladak. Na svodu ima snažne smeđe drvene grede koje tjeraju na saginjanje na nekim mjestima. Ponegdje se s njih spušta bijela gusta ljepljiva paučina pa sve izgleda poput tajnih odaja nekog napuštenog dvorca. Brojne kutije s natpisima posložene su uokolo kao velike lego kocke. Savršeno mjesto za igranje skrivača.

To je i mjesto tišine, ali ne dozvoljava dugo opuštanje. Sitna lupkanja poruke su nevidljivih bića koja žive na tavanu ili koraci ptica koje hodaju po krovu.

Tavan je prostor u kojemu se ne zadržava dugo, prostor koji se mora napustiti i prepustiti ga njegovoj samoći. A on, kao da to osjeća i svaki put polako zamračuje svoja dva prozora kao oči koje se sklapaju na počinak.

Legen Trbojević, 6. d